

ESPERANTO

★ TRIUMFONTO ★

Publikigilo de multaj gravaj Esperantistaj organizaĵoj.

Aperas semajne. — Senpagaj monataj aldonoj: „Internacia Komercio“ kaj „Revuo“ (literatura, popolscienca).

Protektantoj:

Dr. Leono Zamenhof, Warszawa
W. M. Page, adv., Edinburgh
Ernest Archdeacon, Paris
J. Gill North, komercisto,
Barcelona

H. Fischer, grandindustriisto,
București
Frans Schoofs, Antwerpen
P. v. Medem, bank-kaj fabrikkaj
direktoro, Kaunas.

N-o 166
18. 11. 1923

Redakcio:

Cefredaktoro: Teo Jung.
Redaktoro: Robert Kreuz.
Redakciaj kunlaborantoj:
H. Jung
M. Butin, L. K.

Administracio:

(Preciza poŝtadreso)
Esperanto Triumfonto
Horrem bei Köln, Germanlando.

Tarifon

vidu sur speciala folio, kiu estas aldona
al ĉiu specimeno kaj unua numero
de nova abono.

Antwerpen, Barcelona, București, Edinburgh, Horrem, Kaunas, Paris, Warszawa

Denove komerca korporacio por Esperanto. Atentindaj dekretoj pri Esperanto de ĉeĥoslovaka registaro.

La vic-ĉefdelegito de UEA por sud-orienta Francujo, konata batalanto por nia afero, s-o L. Poncet en Lyon, informas nin pri la sekvanta deziresprimi voĉdono de la Lyon'a Sekcio de la Respublika Komitato de Komercio, Industrio kaj Kampokulturo (kunsido de la Direkta Konsilantaro je la 31. oktobro 1923).

„La Direkta Konsilantaro, ekkoninte la decidigajn eksperimentojn de la Komercia Cambio de Paris kaj aŭdinte iun el la Sekcioj, delegitan de sia korporacia sindikato al la Konferenco de Venezia, manifestas sian simpatian al ĉiuj, kiuj per sia penado klopodas havigi al la komerca mondo komunan helpan lingvon.

decidas enskribigi kiel komerca Entrepreno al UEA, kaj

rekomendas al siaj membroj, importistoj kaj eksportistoj, lernigi al iu el siaj oficistoj la lingvon Esperanto, kiu, per sia klareco, per sia mirige facila interkompreno kaj per sia ege rapida lerneblo, nepre konformiĝas al la tempoŝparo, fundamento de l'progreso en la mondo de la interŝanĝoj.“

Tiun ĉi atentindan sukceson ni ŝuldas al la iniciato de s-o Leroulier, dumbe de la Grupo Esperantista de Lyon kaj dumviva membro de UEA, helpita de la prezidanto s-o Dignonet, membro de la Komercia Cambio de Lyon kaj la sekretario s-o Mage, membro de UEA.

La Esperantistaro gratulos niajn francajn samideanojn pro tiu ĉi nova sukceso.

Ĉeĥoslovaka Instrua Ministerio kaj Esperanto.

Ni publikigas ĉi-sube informon de la Ĉeĥoslovaka Esperanto Instituto en Praha, kiun ni rekomendas al la speciala atento de ĉiuj ĉeĥoslovakaj samideanoj. Estos apenaŭ necese, atentigi pri tio, ke laŭcela utiligo de tiuj-ĉi favorigoj al Esperanto povos grave antaŭenpuŝi nian movadon. La spertoj de simila germana instituto pravas la aserton, ke sole laŭsistema kaj bonkvalita laboro ĉiurilata ebligas la valorigon de tia oficiala helpo. Ni do tre rekomendas al ĉiuj interesotaj interrilati pro la entreprenotaj paŝoj kun la Ĉeĥoslovaka Esperanto Instituto en Praha. (Adr. Křemencová 17, Praha II.)

La Ĉs. Instrua Ministerio aperigis ĝis nun la jenajn dekretojn, kiuj rilatas al la enkonduko de Esperanto en la ŝtatajn lernejojn:

I. Lektorado de Esperanto en la alta lernejo por specialaj sciencoj ĉe la teknika lernejo en Praha, fondita la 15. XI. 1922. N-o 115445 instr. min. (Lektoro A. Pitlik.)

II. Enkondukon de Esperanto en duagradajn lernejojn rilatas dekreto de la 27. III. 1920 n-o 5545/21 i. m., publikigita sub n-o I. B. 718—31171 de la 14. IV. 1921 (Landa lerneja konsilantaro) sur p. 185 en n-o 20a de la jarkolekto 1921 de la oficiala bulteno „Věstník“ de la instrua ministerio:

„La ministerio estas preta en lernejo 1921/22 permesi ĉie, kie por instruado de Esperanto estos favoraj kondiĉoj personaj kaj aferorilataj, nedevigan instruadon de ĉi tiu lernejo en ŝtataj duagrada lernejoj. Oni ordonas al la direktoro, ĝis fino de la lernejo 1920/21, kondiĉe, ke anoncos sin sufiĉa nombro da partoprenantoj por la venonta lernejo, proponi la enkondukon de ĉi tiu lernejo en la instruadon kaj sciigi, kiamaniere la proponita instruisto akiris la tiurilatan kapablecon.“

III. „Věstník“ de Ĉs. Instrua Ministerio (jarkol. III. n-o 74, la 15. V. 1921) konatigis provizoran

normalan instruplanon por komercaj akademiistoj, kie Esperanto estas menciita inter la nedevigaj lerneobjektoj. La tiurilata punkto (23) estas jena:

„2 lecionoj semajne en komuna kurso. Esperanton oni instruas en kurso, en kiu estas akceptataj sole lernantoj, kiuj almenaŭ dum 5 jaroj lernis iun romanan lingvon.“

IV. Ekzamenaj komisarioj de Esperanto estas nomitaj ĉe la Ekzamenaj Komisionoj por popolaj kaj burĝaj lernejoj en:

Praha: Jos. Eiselt, eksgimnaziestro (dekreto de la 30. X. 1920 n-o 67780 i. m.) kaj D-ro Ad. Bischitzky, kuracisto (30. X. 1920 n-o 68477 i. m.)

Brno: Ing. V. Kroužil, profesoro (27. X. 1920 n-o 67190 i. m.) kaj

Of. Leneška, direktoro de la komerca akademio (31. X. 1920 n-o 58867 i. m.)

V. Aprobataj lernolibroj de Esperanto, por:

a) duagrada kaj burĝaj lernejoj:
1. Julie Šupichová, faka instruistino (30. X. 1921 n-o 90497 i. m.) kaj
2. Josef Šüsser, profesoro (26. VII. 1921 n-o 67262 i. m.), kaj

b) duagrada lernejoj:
1. D-ro Adolf Bischitzky, kuracisto (28. 11. 1922 n-o 129873 i. m.)

VI. Ĉs. Instrua Ministerio per dekreto de la 22. V. 1923 n-o 46455/14. VI. 1923 n-o III-A 851 (8—50120 de la landa lerneja konsilantaro kaj 16. X. 1923 n-o 10259-VI de la lernejararo de Praha) permesis je speciala petskribo por la lernejo 1923—24 senpagam instruadon de Esperanto en unu kurso (1 leciono semajne) ĉe la burĝa knabina lernejo en Praha VII.

„Li Studánky“. Partopreni estas permesite al la knabinoj, kies rezultato en la ĉeĥa lingvo estas tre bona kaj kiuj ne estas tre okupitaj per lernado de aliaj nedevigaj lerneobjektoj.

En intereso de l' sukceso de la tiurilata petskribo al la Ĉs. Instrua Ministerio konsiligu — antaŭ la prezentado — pro la enĥavo de la petskribo kaj ĝiaj aldonoj kun la Ĉeĥoslovaka Esperanta Instituto, kiu poste kompleze intervenos pri la afero. Ĉeĥoslovaka Esperanta Instituto. N-o 184/25. 10. 11. (Praha II. 1923.) A. Pitlik, Direktoro.

Zamenhova Tago por la Zamenhova Monumento.

La homo, al kiu ni ŝuldas nian lingvon kaj ĉion, kion ĝi alportis al ni, D-ro Lazaro Ludoviko Zamenhof, mortis antaŭ kvin jaroj, kaj la tombo, en kiu lia korpo ripozas, ankoraŭ restas sen monumento.

La Komitatoj, kiuj prizorgas la starigon de inda monumento sur lia tombo diligente laboris, sed ĝis nun apenaŭ duono de la sumo, bezonata por ĝi, estas enkasigita. Tiu honto ĉe la Esperantistoj ne plu daŭrigu.

La desegno premiita, kiu kontentigas la familiojn de D-ro Zamenhof, konformas entute al la tombeaj kondiĉoj, kaj, krom ĉe kelkaj malmultaj personoj, plaĉas al la Esperantistoj. La monumento estos konstruita el malhelgriza bonega granito, kiu estas tre nobla kaj longedaŭra.

En multaj grupoj Esperantistaj la 15. decembro estos festata kiel Zamenhova tago. Ni alvokas ĉiujn grupojn tra la mondo, en tiu tago fari

specialan monokolekton, aŭ vendi kupon-kartojn por la monumento.

Se 5000 Esperantistoj donacos ĉiu po unu ŝilingo dum tiu tago, ni havigos la plenan sumon ankoraŭ bezonatan por nia celo. Ĉu tio estas tro granda postulo? La respondo donu la Esperantistoj mem.

En la nomo de la Organiza Komitato.

J. D. Applebaum, Honora Sekretario.
11, Mayville Rd., Mossley, Liverpool, Anglujo.

Oni povas sendi monon al la Honora Sekretario aŭ al Honora Kasisto s-o W. M. Page, 31, Queen Street, Edinburgh, Skotlando.

Socia vivo.

Socialaj studoj.

De R. Civinski, Petrograd.
Efektiva kaŭzo de militoj.

II. (Daŭrigo).

Ĉiu regna potenco estas terura malĉesto kaj deveno de ĉiu sociala krimo kaj malbono sur tero; sekve forpeli kaj nenigi ĉie en mondo la regnan potencon. Tiam ĉiu tera malbono, kaj kun ĝi la militoj, tuj malaperos. —

Sed jen elpaŝas kun kontraŭdiro al marksanoj kaj al anarĥistoj reprezentantoj de alia vidpunkto, kvankam iom nedifinita kaj iom malklara, tamen ankaŭ sufiĉe disvastiĝita, tio estas reprezentantoj de la doktrino — „pacifismo“. Pacifistoj siavice kontraŭdiras al marksanoj kaj anarĥistoj. „Vi asertas, — parolas ili al la ambaŭ lastaj! — ke kapitalistoj kaj regna potenco estas kaŭzo de militoj. Sed per kia rimedo kapitalistoj kaj potenco povas fari militojn? Ĉu ne per militistaro? Sekve do la militistaro estas senpera, kaj efektive sole, vera kaŭzo de militoj. Forpeli tute kaj ĉie el mondo la militistaron, rifuzu kaj neiru mem servi en militistaron, kaj tiam nek kapitalistoj, nek registaro sukcesos aranĝi militojn, ĉar tiam forestos la por tio necesa militistaro, kaj tiel militoj tute nature kaj certe malaperos.“ Tiel predikas ordinare mildaj, kvietaj reprezentantoj de la pacifisma-kristanisma kredo, similaj al la fama rusa verkisto kaj filozofo Tolstoj kaj aliaj. —

Do, ni trarigardis laŭ ĝeneralaj trajtoj la konceptojn, de la problemo pri kaŭzo de militoj en opinioj de reprezentantoj de plej grandaj kaj preskaŭ solaj politike-socialaj doktrinoj, kiuj ĝis nun ekzistis kaj ekzistas en nuntempa intelekto de la homaro.

Kiu do el ĉi tiuj tri konceptoj estas efektive prava kaj tute vere logika?

Mi persone permesas al mi opini, ke tute neniu el ĉi tiuj tri supromontritaj konceptoj estas efektive prava kaj logika! Mi konstruas tiun ĉi mian opinion je tiu logika bazo, pro tio ke mi povas prezenti tre bonan kaj klaran ekzemplon politike-socialan. Laŭ la vidpunkto de la tri supromontritaj doktrinoj estas tute evidenta kaj senduba fakto, ke milito povos neniel okazi, kiam ĉiuj tri monitritaj kondiĉoj de milita origino ekzistos samtempe kaj samloke.

Tial do ni turnu nin al la logikaj bazoj, sur kiuj mi ĝenerale surkonstruas la pruvojn de malpraveco de ĉiuj supromontritaj opinioj pri la problemo de kaŭzo de militoj kaj ankaŭ la pruvojn pri la praveco de tiuj klarigoj kaj opinioj, kiujn mi persone havas pri tiu ĉi grava problemo.

III.

Do, mi petas nun la legantojn pripensi kaj atente trarigardi mian ĵenan ekzemplon. Oni imagu du najbarajn guberniojn en estinta aŭ en estanta Rusia regno: Kaluga kaj Tula. En ĉiu el tiuj ĉi du gubernioj egale estis kaj estas: 1. kapitalistoj, 2. potenco, en persono aŭ de antaŭa guberniestro, aŭ en persono de nuna soveta gubernia komisaro, kaj 3. militistaro. Sekve de tio ĉi tie ekzistas sendube samloke kaj samtempe ĉiuj

